

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAN, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 265. Obwieszczenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r. w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 17 czerwca 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich w Poznaniu i niektórych miejscowościach podmiejskich.

WYSZEDEŁ Z DRUKU Nr. 72 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 1935 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 455 — z dnia 2 października 1935 r. o odznakach i mundurach.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA:

Poz. 456—Skarbu z dnia 16 września 1935 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości o ustaleniu wysokości i sposobu pokrywania kosztów funkcjonowania komisji oszczędnościowo-oddłużeniowych dla samorządu przy urzędach wojewódzkich.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

265.

OBWIESZCZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 września 1935 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 17 czerwca 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich w Poznaniu i niektórych miejscowościach podmiejskich.

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce wniósł do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl par. 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 1476) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich na terenie miasta Poznania oraz następujących miejscowości podmiejskich: Malta, Starołęka, Luboń, Zabikowo, Kobylepole, Chartowo, Zegrze, Ławica, Fabianowo, Kotowo, Naramowice, Gołęczewo, Piątkowo, Świerczewo, Morasko, Strzeszyn, Junikowo i Minikowo—umowie

zbiorowej zawartej w Poznaniu w dniu 17 czerwca 1935 r. pomiędzy Cechem Brukarskim na Województwo Poznańskie w Poznaniu a Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce Sekretarjat Okręgowy w Poznaniu.

Tekst umowy podaje się niżej.

Sprzeciw w sprawie nadania umowie mocy obowiązującej wnosić można do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorewski.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 r. (poz. 265).

UMOWA ZBIOROWA

dla zawodu brukarskiego.

Pomiędzy pracodawcami zawodu brukarskiego, zastąpionymi przez Cech Brukarski na Województwo Poznańskie z jednej, a pracobiorcami zawodu brukarskiego, zastąpionymi przez Cen-

tralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Sekretarjat Okręgowy w Poznaniu z drugiej strony, zawarto następującą umowę zbiorową w przedmiocie pracy i płacy w zawodzie brukarskim:

§ 1.

Zakres działania umowy.

Umowa niniejsza obejmuje wszystkie miejsca pracy w Poznaniu i wsi: Malte, Starołękę, Luboń, Zabikowo, Kobylepole, Chartowo, Zegrze, Ławicę, Fabianowo, Kotowo, Naramowice, Gołęczewo, Piątkowo, Świerczewo, Morasko, Strzeszyn, Junikowo i Minikowo.

§ 2.

Czas pracy.

Czas pracy ustala się na 46 godzin w tygodniu, czyli 8 godzin dziennie, w sobotę 6 godzin. Uwzględniając warunki atmosferyczne pór roku, ustanawia się następujący podział czasu pracy:

Okres	Rozp. i koniec pracy	Przerwy	
		obiad	śniadanie
od 1.IV. do 31.X.	od godz. 7 — 16-tej	od 12—12,30 godz.	od 9—9,30
„ 1.XI. „ 31.III.	„ „ 7,30 — 16-tej	„ 11—11,30 --	

Pozatem ustala się dla brukarzy przerwy odpoczynkowe 15-minutowe:

okresie	okresie
1.IV. do 31.X.	od I.XI. do 31.III.
od godz. 8 — 8,15	od godz. 8,30 — 8,45
„ „ 10,45 — 11	„ „ 9,45 — 10
„ „ 13,30 — 13,45	„ „ 12,30 — 12,45
„ „ 14,45 — 15	„ „ 15 — 15,15

§ 3.

Płace godzinowe.

- 1) płaca godzinna dla brukarza wynosi . 1,15 zł
- 2) płaca godzinna dla brukarza w pierwszym roku po wycuczeniu . 1,00 „
- 3) płaca godzinna dla ubijacza (ramarza) 0,77 „
- 4) płaca godzinna dla ubij. początkującego (w pierwszym sezonie) . 0,67 „

§ 4.

Wypłata zarobku.

Wypłaty zarobku dokonywa się tygodniowo bezpośrednio po skończonej pracy w środę, możliwe na miejscu pracy, przyczem okres obrachunkowy liczy się od poniedziałku do soboty włącznie.

§ 5.

Wydajność pracy.

Minimalna wydajność pracy na godzinę winna wynosić:

- 1) ułożenie bruku z kostki I klasy pod sznur . 2,50 m²
- 2) ułożenie bruku z małej kostki w rzędy pod sznur . 2,00 „
- 3) ułożenie bruku z kostki III klasy bez sznura . 3,00 „
- 4) ułożenie bruku z małej kostki w rzędy bez sznura . 2,50 „
- 5) ułożenie półbruczka z małej kostki 8—12 cm wiązarek krzyż . 3,00 „
- 6) ułożenie bruku z głowaczy I klasy . 3,50 „

- 7) ułożenie bruku spodniego pod bruk kostki względ. pod bruk małej kostki 4,00 „
- 8) ułożenie bruku mozaikowego . 1,00 „
- 9) ułożenie płyt betonowych 50/50 i 30/30 na zaprawie wap. lub cem. 4,00 — 3,00 „
- 10) ułożenie płyt betonowych 50/50 lub 30/30 na podłożu piasku 4,50 — 3,50 „
- 11) ułożenie płyt granitowych bez obróbki na podłożu piasku . 5,00 „
- 12) ustawienie krawężników bez obróbki granit. bet. lub też z kamienia narzutowego 4 — 5 mb.
- 13) ułożenie bruku drzewnego z listwami na podł. betonowym 1,25 — 1,50 „
- 14) ułożenie klinkeru (wiązanie krzyżowe) 1,50 — 2,00 „

Przenoszenie narzędzi pracy z jednego miejsca pracy na drugie odbywa się w czasie pracy.

§ 6.

Pracodawca zobowiązany jest na większych pracach ustawić szopy do przechowywania garderoby oraz schronienia się przed deszczem. W okresie od 1.X. do 31.III. muszą być w szopach piece do zagrzania kawy.

§ 7.

Załatwianie zatargów.

Zatargi wynikłe z niniejszej umowy pracy i płacy między pracodawcą a pracobiorcą załatwia komisja pojednawcza, składająca się z dwóch członków Cechu i dwóch członków Związku, zawierających niniejszą umowę.

Przewodnictwo w Komisji obejmuje jeden z członków pracodawców.

§ 8.

Praktyczne przeprowadzenie umowy.

Strony zawierające niniejszą umowę obowiązują się dbać o ścisłe przestrzeganie w praktyce przepisów umowy niniejszej.

§ 9.

Okres trwania umowy.

Niniejsza umowa obowiązuje od dnia zawarcia, to jest od 17 czerwca 1935 r., do 31 marca 1936 r. z tem, że w razie niewypowiedzenia takiej na 3 miesiące przed jej upływem, to jest najpóźniej 31 grudnia 1935 r., przedłuża się automatycznie o dalszy rok.

Poznań, dnia 17 czerwca 1935 r.

Za Pracodawców

Cech Brukarski na Województwo Poznańskie:

(—) *Józef Józwiak*, starszy cechu,

(—) *Janusz Dochniak*,

(—) *Feliks Kollat*, sekretarz.

(pieczętka)

Za Pracobiorców

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Okręg w Poznaniu: (pieczętka)

(—) *Fr. Kowalewski*.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.**Z Ministerstwa****Spraw Wewnętrznych**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dn. 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. Rz. Nr. 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976), odebrało debity pocztowe niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw, przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

- 1) czasopismu „Agrarnye Problemy”, wydanemu w języku rosyjskim w Moskwie;
- 2) czasopismu „Nacjonalist”, wydanemu w języku rosyjskim w Filadelfji;
- 3) czasopismu „Sowjetskoje Stroitelstwo”, wydanemu w języku rosyjskim w Moskwie;
- 4) broszurze „Dziewie wiasny” Alesia Donczan-ki, wydanej w języku białoruskim w r. 1932 w Mińsku;
- 5) broszurze „Prygraniczny Manastyr” R. Muraszki, wydanej w języku białoruskim w r. 1930 w Mińsku;
- 6) broszurze „Dziesiac” Zm. Biaduli, wydanej w języku białoruskim w r. 1930 w Mińsku;
- 7) broszurze „Jak praca stwarzyła czafawieka” S. Waltgarda, wydanej w języku białoruskim w r. 1930 w Mińsku;
- 8) broszurze „Proletarische Lieder der U. S. S. R. — Pieśni proletarjackie Z. S. R. R. — Chants proletariens de l'U. R. S. S.”, wydanej w językach: polskim, niemieckim i francuskim w r. 1931 w Moskwie;
- 9) broszurze „Sprawocznik dla starost kruz-kow junych družiej”, wydanej w języku rosyjskim w r. 1934 w Moskwie;
- 10) broszurze „W stratosferu” N. A. Rynina, wydanej w języku rosyjskim w 1934 r. w Leningradzie.

—oOo—

**Z Ministerstwa
Spraw Wojskowych**

Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. dywizji Edward Rydz-Śmigły przyjął w dniu 2 b. m. zwycięskich uczestników polskich ostatnich zawodów balonowych.

Zwycięzców przedstawił p. generałowi płk. de Beurain, przybywający wraz z ppłk. Wollszlegem. W skład ekipy wchodzi, jak wiadomo: kapitanowie Burzyński, Janusz, Hynek oraz porucznicy Wysocki, Wawszczak i Pomaski.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu

W odpowiedzi na pismo, które sekretarz stanu Stanów Zjedn. Am. Półn. Cordell Hull wystosował do P. Ministra Zawadzkiego, jako do przewodniczącego drugiej komisji Zgromadzenia Ligi Narodów, która zajmowała się zagadnieniami gospodarczymi, P. Minister Zawadzki przesłał za pośrednictwem Ambasady R. P. w Waszyngtonie następujący telegram:

„Pragnę podziękować Waszej Ekscelencji za skierowane do mnie, jako do przewodniczącego drugiej komisji Zgromadzenia Ligi Narodów, doniosłe pismo, które otrzymałem niestety dopiero po moim powrocie do Warszawy. Oddzięk, jaki wywołały słowa Waszej Ekscelencji w prasie i opinii

całej Europy, stanowi najlepszy dowód zrozumienia znaczenia, jakie przedstawia współudział wielkiej Republiki Amerykańskiej w odbudowie międzynarodowych stosunków gospodarczych.

(—) *W. Zawadzki*, Minister Skarbu R. P.”

Jak wiadomo, sekretarz stanu Hull podniósł w swoim piśmie, że cały szereg rządów reprezentowanych w komisji gospodarczej, której przewodniczył P. Minister Zawadzki, doszedł do porozumienia co do programu ekonomicznego, mającego na celu pełniejszą i bardziej zadawalającą poprawę sytuacji w przemyśle i handlu. Sekretarz Stanu Hull podkreślił, że te daleko idące konkluzje posiadają wielką wagę wobec tego, że w komisji zasiadali członkowie urzędujących w daną chwilę gabinetów najważniejszych krajów handlu światowego, dobrani ze względu na swoje specjalne kompetencje i powołani do zadania rozpatrzenia spraw ekonomicznych.

—oOo—

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Dn. 2 października r. b. w sali konferencyjnej Ministerstwa W. R. i O. P. pod przewodnictwem P. Ministra Jędrzejewicza odbyło się pierwsze posiedzenie Państwowej Rady Oświecenia Publicznego w nowym składzie, poświęcone zagadnieniu programów liceów ogólno-kształcących.

W posiedzeniu wzięli udział: Ks. Wiceminister prof. Zongołowicz, Wiceminister prof. Chyliński, metropolita Dionizy, generalny superintendent ks. Bursche, ks. Płoskiewicz, ks. Noryskiewicz, prof. Szorr, pp. Kolanko, Machowski, Pawłowski, Siciński, Drzewiecki, prof. Nawroczyński, Rutkowski, Czystohorski, Kwiatkowski, Dąbrowski, prof. Estreicher, prof. Pieńkowski, prof. Nitsch, prof. Weiss, prof. Vieweger, Sołtan, Ostrowski, ks. Milk, Grzegorzewska, Ambroziewicz, Kasperowiczowa, prof. Antoniewicz, Jaworska, prof. Schramm, prof. Zakrzewski, rektor Makuch, Sliwowska, wiceprezydent Warszawy Pohoski, Jahoda-Zółtowski, prof. Morawski, płk. Gilewicz, prof. Michałowicz oraz kuratorzy okręgów szkolnych, dyrektorzy departamentów i wyżsi urzędnicy Ministerstwa.

Obrazy zagał P. Minister W. Jędrzejewicz, wzywając obecnych do uczczenia przez powstanie i minutę ciszy pamięci Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego. Następnie P. Minister powitał Radę Oświecenia Publicznego w nowej kadencji, zaznaczając, że pierwsze jej posiedzenie przeznaczył dla omówienia doniosłej sprawy programów liceów ogólno-kształcących, które za niespełna 2 lata będą wprowadzone w życie. Poświęcając kilka słów pracom poprzedniej Rady, wspominał P. Minister o działalności s. p. profesora Mikułowskiego-Pomorskiego, którego pamięć obecni uczcili przez powstanie. Kończąc swe przemówienie, P. Minister Jędrzejewicz podkreślił wagę, jaką przywiązuje do wypowiedzenia się przedstawicielei naszego świata kulturalnego w tak ważnej sprawie, jak treść programów najwyższego stopnia szkoły średniej ogólno-kształcącej.

Przed rozpoczęciem dyskusji dyrektor Departamentu Szkolnictwa Ogólno-Kształcącego Men-

dys oświetlił zasady, na których oparty został projekt wytycznych programowych i scharakteryzował założenia.

Pierwszy wziął udział w dyskusji delegat Akademii Umiejętności prof. Estreicher, który w dłuższym przemówieniu wypowiedział swoje poglądy na koncepcję przyszłego liceum humanistycznego, podkreślając jednocześnie celowość metod pracy, zastosowanych przez Ministerstwo w przedstawionym do dyskusji projekcie.

Następnie całość tematu obrad omówił z pedagogicznego punktu widzenia profesor Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego Nawroczyński. Skolei przemawiali: profesor Uniwersytetu Poznańskiego dr. Schramm, który podkreślił, że wyższym uczelniom nietylko chodzi o ilość wiadomości ucznia, ile o jego kulturę i umiejętność logicznego myślenia. P. Machowski ujął zagadnienie liceów od strony organizacyjnej. P. Drzewiecki domagał się większej ilości wydziałów licealnych i takich metod nauczania, któreby czyniły z liceum szkołę wychowującą. Rektor Pieńkowski wypowiedział postulaty senatów Politechniki i Uniwersytetu w Warszawie. Ponadto wzięli udział w dyskusji: dyr. Ambroziewicz oraz pp. Goetel, Weiss, Jastrzębowski — w związku z postulatami sztuki oraz rektor Nitsch, płk. dr. Gilewicz, E. Dąbrowski, Jaworska i prof. Antoniewicz, który mówił o zagadnieniu selekcji w liceach i przygotowaniu zespołu nauczycielskiego.

Po wyczerpaniu listy mówców udzielił wyjaśnień dyrektor Departamentu Mendys, poczem P. Minister W. Jędrzejewicz w krótkim przemówieniu podsumował przebieg obrad oraz podkreślił ich znaczenie dla dalszych prac programowych Ministerstwa. Na zakończenie odczytano wolne wnioski, które wpłynęły od członków Rady, m. in. w sprawie nadania praw magisterskich dla Wolnej Wszechnicy w Warszawie oraz w sprawie sytuacji budżetowej resortu oświaty.

P. Minister W. Jędrzejewicz zamknął posiedzenie Rady o godz. 20 min. 45.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Dnia 2 b. m. odbyło się pod przewodnictwem dyrektora departamentu Służby Zdrowia Ministerstwa Opieki Społecznej dr. J. Adamskiego posiedzenie sekcji do spraw szpitalnictwa Państwowej Naczelnej Rady Zdrowia.

Obrady poświęcone były omówieniu projektu ustawy o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zakładach leczniczych.

W dniu 1 b. m. odbyła się w Ministerstwie Opieki Społecznej pod przewodnictwem dyrektora departamentu Służby Zdrowia, p. J. Adamskiego, konferencja przewodniczących podkomisji farmakopei polskiej z udziałem profesorów: Achmetowicza, Modrakowskiego, Nitsch'a, Ossowskiego, Wajgela, oraz nacz. Sokolewiczka i radcy Filipczaka.

Na posiedzeniu tem uchwalono powierzyć komisji redakcyjnej przygotowanie do druku pierwszej farmakopei polskiej.

**Wręczenie listów uwierzytelniających P. Prezydentowi
Rzeczypospolitej przez posła Iranu.**

Dnia 2 października r. b. o godz. 13-ej p. Mohammed Schayesteh, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Iranu, złożył Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej swe listy uwierzytelniające na uroczystej audjencji na Zamku Królewskim.

Przy audjencji obecni byli: P. Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck, szef Kancelarii Cywilnej p. Stanisław Świeżawski, szef Gabinetu Wojskowego Pana Prezydenta płk. Kazimierz Schally oraz członkowie Domu Cywilnego i Wojskowego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan poseł Iranu przybył na Zamek samochodem Pana Prezydenta w towarzystwie zastępcy dyrektora protokołu, p. Pawła Morstina, w drugim samochodzie jechali: p. Amiraslan, sekretarz poselstwa Iranu, z adjutantem Pana Prezydenta kpt. Hartmanem.

Przy wręczeniu listów uwierzytelniających p. poseł Mohammed Schayesteh wygłosił następujące przemówienie:

„Panie Prezydencie!

Mam zaszczyt wręczyć Waszej Ekscelencji wraz z listami odwołującymi mojego poprzednika listy, akredytujące mnie przy Dostojnej Osobie Waszej Ekscelencji w charakterze posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego.

Niechaj mi wolno będzie, Panie Prezydencie, być jednocześnie wyrazicielem wobec Waszej Ekscelencji uczuć przyjaźni, które żywi J. C. Moś Szachinszach, mój dostojny władca dla Waszej Ekscelencji i dla szlachetnego narodu polskiego.

W czasie wykonywania misji, do której przystępuję obecnie, zamierzam poświęcić się czynnie i z pełnią zaufania utrwaleniu węzłów przyjaźni, które tak szczęśliwie łączą nasze dwa kraje, węzłów, które są wynikiem stosunków dziejowych

między Iranem i Polską. Uczynię też wszystko, co będzie w mojej mocy, aby wzmocnić i zwiększyć owocność stosunków gospodarczych polsko-irańskich.

Proszę Waszą Ekscelencję o łaskawe udzielenie mi swojego czynnego i życzliwego poparcia dla wykonania mego zadania i o pozwolenie mi na wyrażenie przy tej uroczystej okazji najszczerzych życzeń szczęścia dla Waszej Ekscelencji, a także i dla Polski!”

Pan Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział następującymi słowy:

„Panie Ministrze!

Otrzymując z rąk pańskich listy, któremi J. C. Moś cesarz Iranu akredytuje pana w charakterze posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego, a także listy, odwołujące pańskiego poprzednika, przedewszystkiem dziękuję pańskiemu monarsze za życzliwe uczucia dla mnie i narodu polskiego, których zechciał pan być wymownym wyrazicielem.

Dziękując jednocześnie panu, panie ministrze, za pańskie życzenia osobiste, jestem rad, że mogę pana zapewnić, iż wysiłki pana, zmierzające do wzmocnienia węzłów przyjaźni szczęśliwie łączących Polskę z Iranem, mających tradycję dziejową w obu krajach, a także życzenie pana co do rozwinienia stosunków gospodarczych irańsko-polskich znajdują całkowite poparcie moje i Rządu Polskiego.

Witam pana w Polsce i proszę pana, panie ministrze, o przekazanie J. C. M. cesarzowi Iranu moich życzeń szczęścia osobistego dla niego i dla narodu irańskiego!”

W drodze powrotnej z Zamku poseł Iranu złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.